

എഡാവുസ് പാപനദുൽ

വിശ്വാസവഴിയിൽ

മത്തായി 16:13 – 19; 1 കോറി 13:1 – 13; ഏറ്റേ 6:1 – 8; പുഠ. 40:14 – 29, 34 – 38

ബൈ. സെബാസ്റ്റൻ പറമ്പുചുറിയിൽ

Vol. 12, Issue: 22

മിശിഹായിൽ സ്നേഹം നിരഞ്ഞവരെ,
“ഇരുൾ മുടിയാലുമെൻ കണ്ണിൽ തെളിയുന്നു
താരനിരകൾ...”

ഒരു വശത്ത് കൊരോൺ എന്ന വൈറിന് മുല
മുണ്ടാകുന്ന ബുധിമുട്ടുകൾ. മറുവശത്ത് മഴ
യും പ്രളയവും മറ്റ് പ്രകൃതിദുരന്തങ്ങളും താ
ണ്യവമാടുന്നു. ജീവിതത്തിൽ വേദനകളും
ടെ മദ്ദേശ്യ കടന്നുപോകുന്ന സഭാമകൾക്ക്,
ആദ്യം കേട്ട ഇംഗ്ലീഷ് പോലെ ഇരുൾ മു
ടിയ ജീവിതവഴികളിൽ ഒരു താരം പോലെ
സഭാമാതാവ് ഇന്നത്തെ വചനവിചിത്രവും
മായി നാമൈ സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുപോ
ലെ തന്നെ സഭ തന്റെ സർഗ്ഗീയ യാത്രയിൽ
ൽ മറ്റാരു ആരാധനാവശ്വരത്തിലേക്കു കൂടി
പ്രവേശിച്ചിരിക്കുകയാണ്. സഭയുടെ സമർ
പ്പണത്തെ പ്രത്യേകമായി അനുസ്മരിക്കുന്നു
ആരാധനാക്രമത്തിലെ ഒട്ടവിലത്തെ കാല
മായ പള്ളിക്കുടാശാകാലത്തിലേക്ക്.

ആദ്യം നാം കേട്ടതുപോലെ, സഭ ഒരുപാട്
വെല്ലുവിളികളിലും കടന്നുപോകുന്ന ഒരു

കാലഘട്ടമാണിൽ. പ്രകൃതിദുരന്തങ്ങളും സം
സ്ഥാനിക അസാധ്യതകളുമെല്ലാം സഭാമകൾ
ഉം വിശ്വാസത്തിൽ ഏറ്റക്കുറച്ചില്ലെങ്കിൽ സ്വ
ഷ്ടിക്കുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ തിരുസഭ
തന്റെ മക്ഷേക്കായി ഇന്നേ ദിനം വചനവി
ചിത്രനത്തിനായി നൽകുക വി. മത്തായി അ
റിയിച്ച സുവിശേഷം 16–10 അഭ്യാസം 13 മു
തൽ 19 വരെയുള്ള വചനഭാഗങ്ങളാണ്. കാ
ലഘട്ടത്തിന്റെ ചുവരണ്ടുകളെപ്പറ്റി ചിന്തി
ക്കുന്നോൾ ഈ വചനഭാഗം പ്രത്യേകമാം
വിധം നാമോരോരുത്തരും ധ്യാനിക്കേണ്ടതാം
ണ്. താൻ ആരാൺ എന്ന ചോദ്യത്തിന് ജീ
വന്നുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ ക്രിസ്തു
വാൺ എന്ന വലിയ വിശ്വാസപ്രവൃംപനമാണിൽ.
ഈഡാവുസ് വചനഭാഗത്തെ നമുക്ക്
ദൈവികമുല്യങ്ങളായ വിശ്വാസത്തിന്റെയും
പ്രത്യാശയുടെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും കാ
ഴചപ്പാടിലും ഒന്ന് കാണാൻ ശ്രമിക്കാം.

വിശ്വാസത്തിന്റെ തലത്തിൽ ചിന്തിക്കുന്നോൾ
ശ്രീ എല്ലാം അറിയുന്ന ക്രിസ്തു, താൻ പത്രതോ
സാൽ പിന്നീട് തള്ളിപ്പിരയുമെന്നും അറിയാം

വുന്ന ക്രിസ്തു, പദ്ധതാസിന്റെ ഈ പ്രവൃം പന്തതിനു നൽകുന്ന മറുപടി, ഈത് സർവ്വീ യപിതാവിന്റെ വെള്ളിപാട് എന്നാണ്. ഈ വെ ഭിപാടിന്റെ പുർണ്ണതയിൽ എത്തുനോച്ചാണ് അദ്ദേഹം ക്രിസ്തുവിനായി തലകീഴായി മരിക്കാൻ പോലും തയ്യാറാകുന്നത്. ഈന് നാം കാണുന്ന വിശ്വാസത്തിന്റെ ആദ്യാക്ഷരം അതിന്റെ പുർണ്ണതയിൽ എത്തുന്നത്, ജീവൻ പോലും ത്രജിക്കാൻ തയ്യാറായ പദ്ധതാസിലാണ്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഈ താത്ത്വം ഒരു ഇടയിൽ നാം കണ്ണുമുട്ടുന്ന, തളളിപ്പിറയുന്ന പദ്ധതാസ് നമുക്ക് നൽകുന്ന ഒരു പാഠമെന്ത് വിശ്വാസയാത്രയിൽ ഏറ്റുകൂരിച്ചിലുകളും പരീക്ഷണങ്ങളും നേരിടാൻ നാം തയ്യാറാകണമെന്നാണ്. എങ്കിൽ മാത്രമേ പദ്ധതാസിനെപ്പോലെ ആശ്മായ ഒരു വിശ്വാസത്തിലേക്ക് കടന്നുവരാൻ നമുക്കും സാധിക്കും. ഈത് വിശ്വാസത്തിന്റെ തലം.

പ്രത്യാശയുടെ കണ്ണിലും ഈ വചനം നമുക്ക് നൽകുന്ന പാഠം മറ്റാന്നാണ്. ഈ വചനഭാഗത്തിൽ നാം കേട്ട പദ്ധതാസിന്റെ വിശ്വാസപ്രവൃം പന്തതോടൊപ്പം നമുക്ക് നൽകുന്ന പാഠം വിശ്വാസത്തിനൊപ്പം പ്രത്യാശയും വളർത്തണം എന്നതാണ്. എന്തുകൊണ്ടോരു പദ്ധതാസിന് ഈ പ്രത്യാശ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനാലും നാലു പേരുടെ മുന്നിൽ താൻ ഏറ്റുപറഞ്ഞ ക്രിസ്തുവിനെ നാൽപതു പേരുടെ മുന്നിൽ പിനീട് തളളിപ്പിയുനോച്ചും അവൻ നമൈ കൈവിട്ടില്ല എന്ന പ്രത്യാശ. ഈ പ്രത്യാശയുടെ ഉത്തരം അവൻ അനുഭവിക്കുന്നതു തന്നെ സഭയുടെ ശരിസായി ഉയർത്തുനോചാണ്. ആശയറ്റുപോയാലും നിരാഗരാകാതെ പ്രത്യുശയുള്ള വരായിരിക്കുക. ഈത് പ്രത്യാശയുടെ തലം.

എന്നാൽ സ്നേഹത്തിന്റെ തലത്തിൽ നാം ഈത് വായിക്കുനോൾ നമുടെ കണ്ണുകൾ പദ്ധതാസിനെക്കാളുപരി ക്രിസ്തുവിലേക്ക് തിരിക്കാം. നാം ആദ്യം കണ്ണതുപോലെ എല്ലാമരിയുന്ന ക്രിസ്തു തന്നെ തളളിപ്പിയാണ് പോകുന്ന പദ്ധതാസിനെയല്ല ഇവിടെ പ്രകീർത്തിക്കുന്നത്. “നീ എന്ന തളളിപ്പിയും.

നിന്റെ ഈ വിശ്വാസപ്രവൃം പന്തം ശാശ്വതമല്ല” എന്ന സ്നേഹരാഹിത്യത്തിന്റെ അവസ്ഥയല്ല, മരിച്ച് മാംസരക്തങ്ങളല്ല നിന്നെ ഈത് പറയിച്ചത് എന്ന ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന മറ്റു ശിഷ്യരുടെ മുന്നിൽ പദ്ധതാസിനെ ചെറുതാക്കി കാട്ടാതെ ആ ക്രിസ്തുസ്നേഹമാണ് നാം ധ്യാനിക്കേണ്ടത്.

ഈയൊരു സ്നേഹത്തിന്റെ അവസ്ഥയെ യാണ് നാം ഈന് ലേവന്തതിലും വായിച്ചുകേട്ടത്. ‘സ്നേഹം സർവ്വോത്ക്കൂഷ്ഠം’ എന്ന്. ഈയൊരു സ്നേഹം തന്നെയാണ് ഈന് പഴയനിയമ ശ്രമങ്ങൾ നമ്മാടു പറഞ്ഞ ‘കൂടാരമടിച്ച് കുടെ കൂടുന്ന ദൈവസ്നേഹം.’ ഈയൊരു സ്നേഹം അനുഭവിച്ചിരിയ്ക്കുന്ന പദ്ധതാസാം പിനീട് വി. എയ്മാർഡിന്റെ വാക്കുകളിൽ കാണുന്ന ‘യമാർത്ഥമ സ്നേഹം ക്രൂശികപ്പെടുന്നു’ എന്ന ഓർമ്മപ്പെടുത്തി തലകീഴായി ക്രൂശികപ്പെട്ടത്.

പദ്ധതാസിന്റെ വിശ്വാസവും അതിൽ വന്നു പോയ ഏറ്റുകൂരിച്ചിലുകളുമെല്ലാം ധ്യാനിക്കുനോൾ ഈ വിശ്വാസ കുർബാന മദ്ദു നമുക്കും നമുടെ വിശ്വാസത്തെ ഒന്ന് ചോദ്യം ചെയ്യാം. ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളിൽ, വേദനകളിൽ, പ്രകൃതിദുരന്തങ്ങളിൽ വിശ്വാസത്തിൽ അൽപ്പ കുറവുകൾ വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പേടിക്കേണ്ട കാരണം, അപ്പസ്തോലപ്രമുഖനായ പദ്ധതാസ് പോലും താൻ ഏറ്റുപറഞ്ഞ വിശ്വാസത്തെ മറന്നുപോയിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ ഈ പള്ളിക്കുദാഹരണത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ നമുക്കും ആ വിശ്വാസവഴിയിൽ തിരിച്ചുനടക്കാം. ഏതെങ്കിലും ശ്രമത്തിൽ നാം ഈന് വായിച്ചുതുപോലെ, ദൈവത്തിന്റെ ദഖനത്തിനായി നമുക്കും പറയാം, “ഈതാ നാൻ; എന്ന അയച്ചാലും” എന്ന്.

ആദ്യം കേട്ട ഈരടികൾ പോലെ ഇരുൾമുടിയാലും കണ്ണിൽ പദ്ധതാസിനെപ്പോലെ വിശ്വാസം ഒരു നക്ഷത്രമായി നമ്മിൽ തെളിയട്ട. അതിനായി നമുക്ക് പ്രത്യേകം ഈ വിശ്വാസ ബലിയിൽ പ്രാർത്ഥിക്കാം. സർവ്വേഷരനായ ദൈവം നമൈ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു.